

Gdynia, dn. 17.10.2023 r.

Autoreferat

1. Imię i nazwisko

Teresa Usewicz

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

- a) dyplom magistra uzyskany w 2009 roku, Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich, Akademia Marynarki Wojennej im Bohaterów Westerplatte,
- b) stopień naukowy doktora nauk społecznych w zakresie nauki o bezpieczeństwie nadany uchwałą Rady Wydziału Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte z dnia 13 grudnia 2013 r., tytuł rozprawy doktorskiej: *Możliwości Europejskich Grup Bojowych w realizacji Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony Unii Europejskiej*. Promotorem pracy był prof. dr hab. Tomasz Szubrycht, a jej recenzentami gen. dyw. (r.) prof. dr hab. Bogusław Pacek oraz dr hab. Andrzej Ostrokólski.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

- 2019 - obecnie - adiunkt, Kierownik Zakładu Bezpieczeństwa Międzynarodowego na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich w Akademii Marynarki Wojennej,
- 2016-2018 – wykładowca, Kierownik Zakładu Prawa Morza i Bezpieczeństwa Morskiego Państwa na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich w Akademii Marynarki Wojennej,
- 2013-2016 - wykładowca na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich w Akademii Marynarki Wojennej,
- 2012 – 2013 – instruktor na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich w Akademii Marynarki Wojennej,
- 2010 – 2012 – prowadzenie zajęć dydaktycznych na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich w Akademii Marynarki Wojennej (umowa zlecenie).

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478

z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Tytuł osiągnięcia: naukowego: T. Usewicz, *Morskie aspekty bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej*, Wydawnictwo Archaeograph, Łódź sierpień 2003, ISBN: 978-83-67527-68-2.

Monografia otrzymała pozytywną recenzję wydawniczą, wydaną przez: prof. dr hab. Jacka Pawłowskiego – Akademia Sztuki Wojennej.

Inspiracją do podjęcia prezentowanych w monografii badań były moje zainteresowania naukowe skupiające się na bezpieczeństwie i obronności w ramach Unii Europejskiej. Oscylują one wokół trzech głównych nurtów. Pierwszym jest proces ewolucji rozwoju wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej. Problematyka ta była przedmiotem rozważań w artykułach i rozdziałach w monografiach mojego autorstwa lub współautorstwa. Z uwagi na liczbę cytowań lub liczbę punktów parametrycznych za szczególnie istotne w tym obszarze uznaję następujące publikacje:

- a) Usewicz T., *W kierunku nowej europejskiej strategii bezpieczeństwa - o potrzebie strategicznej refleksji w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE*, Rocznik Bezpieczeństwa Międzynarodowego 2016: vol. 10, nr 1, s. [39]-53, p-ISSN: 1896-8848, e-ISSN: 2450-3436.
- b) Usewicz T., Torbicka K., El Ghamari M., *Common Security and Defense Policy of the European Union Through the Prism of Polish Experiences and Security Interests*, Polish Political Science Yearbook, 2021 vol. 50 iss. 4 s. 33-59, DOI: 10.15804/ppsy202149.
- c) Usewicz T., *Brexit i jego konsekwencje dla Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony Unii Europejskiej*, Rocznik Bezpieczeństwa Międzynarodowego 2017: vol. 11, nr 1, s. [119]-128, p-ISSN: 1896-8848, e-ISSN: 2450-3436.

Drugim nurtem prowadzonych przeze mnie badań naukowych jest problematyka skupiona wokół budowania zdolności logistycznych w tym procesie. Inspiracją do podjęcia badań w tym zakresie była między innymi moja praca na stanowisku specjalisty w Oddziale Planowania Transportu i HNS w Dowództwie Marynarki Wojennej, a następnie w Centrum Operacji Morskich-Dowództwie Komponentu Morskiego.

Treści związane z tym zagadnieniem zostały poruszone między innymi w następujących artykułach:

- a) Usewicz T., Zarychta S., Walczak M., *The logistic support of the European Union battlegroups as a key challenge during process of their establishing*, Logistyka 2014, nr 6, CD 2, pp. -1269, p-ISSN: 1231-5478.
- b) Usewicz T., Czekaj A., *Koncepcja sieci węzłów transportowych na potrzeby Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony Unii Europejskiej*, Unia Europejska.pl 2017, nr 3 (244), s. 37-41, p-ISSN: 2084-2694.
- c) Usewicz T., Czekaj A., i Bartoszek W., *Military Mobility: Ambition versus Reality*, Safety & Defense. 2022. Vol. 8, s. 15–22.

Trzeci nurt dotyczy bezpieczeństwa i ochrony na morzu w kontekście bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej. W tym obszarze na wyróżnienie zasługują następujące pozycje:

- a) Usewicz T., *Strategia bezpieczeństwa morskiego Unii Europejskiej* [w:] Bugajski D. R., Rybak R., (red. nauk.) *Sila i strategia bezpieczeństwa narodowego*, Wydawnictwo BP: Akademia Marynarki Wojennej 2015, s. 193-203, p-ISBN: 978-83-943934-1-0.
- b) Usewicz T., *Some challenges facing the EU and NATO naval forces in the second decade of the 21st century* [w:] Brodnicki M., Cimek G., Bień D., *Security in the conditions of bifurcation of the international system: challenges for policy and education*, Kijów: Talkom, 2016, s. 136-148, p-ISBN: 978-617-7397-15-0.
- c) Usewicz T., *The Baltic Sea Region and EU Maritime Safety*, Colloquium. 2022. Vol. 14, s. 135–161. DOI 10.34813/18coll2022.

Powyższe publikacje stanowiły teoretyczną podbudowę dla przeprowadzenia badań dotyczących morskich aspektów bezpieczeństwa i obronności w Unii Europejskiej. Wybór przedmiotu badań był również implikacją uczestnictwa w krajowych i międzynarodowych konferencjach, które udowodniły, że przedmiotowa problematyka pojawia się sporadycznie, przede wszystkim w aspekcie rozwoju i ewolucji bezpieczeństwa i obrony UE lub też bezpieczeństwa działalności człowieka na morza (maritime safety and security). Wyraźnie zarysowała się luka w naukach o bezpieczeństwie, która stała się główną motywacją podjęcia przeze mnie badań. Duży wpływ na mój rozwój naukowy miały również badania przeprowadzone podczas staży krótkoterminowych w Polskim Przedstawicielstwie Wojskowym przy Komitetach Wojskowych NATO i UE podczas których miałam okazję uczestniczyć między innymi w posiedzeniu Komitetu Wojskowego UE, grupy roboczej Europejskiej Agencji Obrony czy też konferencji organizowanej przez Sztab

Wojskowy UE. Podczas pobytu w Brukseli realizowałam konsultacje eksperckie oraz analizowałam materiały źródłowe wytwarzane w instytucjach i podmiotach unijnych. Były to bezcenne okazje do weryfikacji wiedzy i poszukiwania rozwiązań zidentyfikowanych problemów badawczych. Co więcej, nawiązane kontakty umożliwiły regularną wymianę poglądów, a także pozyskiwanie materiałów, których efektem jest szereg publikacji naukowych oraz prezentowana monografia. Ważnym impulsem do zajęcia się przedmiotową problematyką była również przeprowadzona kwerenda literatury, która, potwierdziła, że synteza problematyki morskiej oraz problematyki bezpieczeństwa i obrony UE stanowi nowatorski kierunek badań, nieopisany w polskiej literaturze.

W literaturze polskiej nie ma pozycji książkowej wprost dotyczącej problematyki bezpieczeństwa i ochrony na morzu w kontekście bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej. Prezentowana monografia stanowi zatem uzupełnienie zidentyfikowanej luki w naukach o bezpieczeństwie, a przeprowadzone badania są oryginalnym wkładem autorki w rozwój nauk o bezpieczeństwie. Na szczególną uwagę zasługują rozważania teoretyczne:

- Unii Europejskiej jako morskiego aktora w aspekcie bezpieczeństwa i obrony;
- analizy krytycznej terminologii dotyczącej bezpieczeństwa w środowisku morskim;
- multilateralizmu morskiego jako kluczowego sposobu wpływu UE w domenie morskiej.

Prezentowana monografia stanowi całościowe ujęcie kwestii bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej w kontekście morskim i jest próbą uświadomienia czytelnikom, że UE pomimo tego, że nie jest państwem realizuje szereg zadań w domenie morskiej i staje się coraz bardziej proaktywnym aktorem w tej dziedzinie. W opinii autorki zainteresowanie sprawami morskimi w społeczeństwach wielu państw UE, a zwłaszcza w Polsce jest raczej niewielkie. Wynika to przede wszystkim z przeświadczenia, że sprawy morskie dzieją się na morzu, a zatem „daleko” od miejsc w których mieszkają ludzie, co z kolei prowadzi do konstatacji, że sprawy te nie dotyczą w sposób bezpośredni większości ludzi. Takie rozumowanie prowadzi do błędnego przeświadczenia, że można prowadzić skuteczną i efektywną politykę bezpieczeństwa, zaniedbując lub też nie dostrzegając aspektów morskich. Wydaje się to szczególnie istotne w obliczu narastających napięć międzynarodowych (w tym również na morzu) oraz słabnącej kondycji instytucji multilateralnych, takich jak Unia Europejska. Głównym celem badań jest diagnoza prognostyczna działań Unii Europejskiej jako aktora niepaństwowego

w morskiej domenie globalnej, a także zbadanie znaczenia (roli) bezpieczeństwa na morzu (maritime safety and security) w toku ewolucji procesów zachodzących w bezpieczeństwie i obronności Unii Europejskiej. Jak już wspomniano powyżej, morskie aspekty WPBiO to tylko część podejścia UE do kwestii mórz i oceanów, ale według autorki to właśnie znaczenie tych elementów będzie rosło w kolejnych latach i może ono determinować pozycję geopolityczną UE. Przede wszystkim ze względu na rosnącą rolę transportu morskiego i gospodarki morskiej, a także coraz większą liczbę użytkowników światowych mórz i oceanów. Główny problem badawczy w niniejszej monografii sprowadza się do pytania: **w jakim stopniu Unia Europejska, nie będąc państwem ani nawet nie aspirując do takiej formy, w toku ewolucji przedsięwzięć związanych z bezpieczeństwem i obronnością, wykształciła atrybuty potęgi morskiej oraz czy bezpieczeństwo na morzu (maritime safety and security) jest istotnym aspektem tej polityki?** Zwerbalizowany cel badań oraz główny problem badawczy zdeterminował przedmiot badań i przebieg procesu badawczego. Aby zrealizować cel badań, główny problem badawczy został zdekomponowany na szereg problemów szczegółowych, które umożliwiły przeprowadzenie procesu badawczego w sposób metodyczny i uporządkowany. Zidentyfikowane problemy szczegółowe przedstawiają się następująco:

- Jak przedstawia się proces integracji europejskiej w obszarze bezpieczeństwa i obrony w ujęciu historycznym (do 2009 r.)?
- Jak przedstawiają się aktualne uwarunkowania organizacyjne i funkcjonalne wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE?
- Jak przedstawia się dotychczasowy prawny i instytucjonalny dorobek UE w zakresie bezpieczeństwa na morzu (maritime safety and security)?
- Jakie trudności pojawiają się w definiowaniu pojęć związanych z bezpieczeństwem i ochroną w domenie morskiej?
- W jakim stopniu, uwzględniając posiadane siły i środki, UE może być skutecznym gwarantem zasad multilateralizmu w domenie morskiej oraz czy multilateralizm inkluzywny jest skutecznym i wystarczającym narzędziem do aktywnego kształtowania i zarządzania bezpieczeństwem na morzu?
- W jakim stopniu dotychczasowe osiągnięcia w ramach ewolucji przedsięwzięć związanych z bezpieczeństwem i obroną w ramach UE uprawniają do stwierdzenia, że UE wykształciła własną kulturę strategiczną?
- Jakie atrybuty potęgi morskiej posiada UE oraz w jaki sposób wpływają one na jej pozycję w światowej domenie morskiej?



- Czy istniejące mechanizmy współpracy w obszarze bezpieczeństwa i obronności UE ułatwiają czy utrudniają wspólne działania w środowisku morskim?

Na podstawie teoretycznych i empirycznych metod badawczych, sformułowano hipotezę, w ramach której założono, że Unia Europejska wykształciła atrybuty potęgi morskiej, jednak nie dysponuje ona kluczowym składnikiem potęgi morskiej, czyli zintegrowaną marynarką wojenną, której potencjał i zdolności skłaniałaby innych aktorów morskich (państwowych i niepaństwowych) do zachowań pożądanых z punktu widzenia interesów morskich UE. Państwa członkowskie są skłonne do pogłębiania współpracy w ramach bezpieczeństwa transportu, żeglugi i środowiska morskiego (maritime safety), jednak aspekty morskie w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE (maritime security) są realizowane w ograniczonym stopniu i nie należy się spodziewać istotnych zmian w tym zakresie.

W związku z tak przyjętymi założeniami badawczymi autorka zdecydowała się przyjąć następujące ograniczenia badawcze:

- przedmiotowe – badania dotyczą problematyki morskiej w kontekście ewolucji przedsięwzięć składających się na aspekty bezpieczeństwa i obronności państw Unii Europejskiej;
- czasowe – realizowany proces badawczy obejmuje lata 1945-2022.

Wyniki poszukiwań, dociekań i przeprowadzonego wnioskowania zostały przedstawione w czterech rozdziałach. W rozdziale pierwszym omówiono rozwój integracji europejskiej w zakresie bezpieczeństwa i obrony w latach 1945–2009. Przeprowadzona analiza uwarunkowań historycznych tych obszarów pozwala zrozumieć aktualne determinanty funkcjonowania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE, a także źródła współczesnych ograniczeń tej polityki i niechęci państw członkowskich do jej uwspólnotowienia. W kolejnym rozdziale zbadano normatywny i instytucjonalny wymiar wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) UE. W rozdziale tym analizowano najważniejsze dokumenty kształtujące WPBiO na przestrzeni dziesięcioleci, następnie zmiany wprowadzone Traktatem z Lizbony, a także instytucje UE oraz inne podmioty, które aktualnie mają wpływ na kształtowanie się tej polityki. Treść przedstawionych dwóch rozdziałów umożliwia metodyczne przejście w procesie badawczym do morskich aspektów WPBiO. W opinii autorki zbadanie zarówno historycznych, jak i aktualnych uwarunkowań, w ramach których realizowana jest WPBiO, stanowi etap konieczny do dalszej analizy kwestii związanych z bezpieczeństwem na morzu. Zrozumienie ograniczeń i możliwości wynikających ze specyfiki Unii Europejskiej, jako kreatora



bezpieczeństwa w wymiarze międzynarodowym, jest warunkiem sine qua non właściwego podejścia do analizy jej jako globalnego gwaranta bezpieczeństwa morskiego. Unia Europejska, pomimo że nie jest państwem i nie może w pełni zastąpić państw członkowskich, aspiruje do roli morskiej potęgi. W rozdziale trzecim zaprezentowano zatem jej dotychczasowy dorobek w morskiej domenie. Zbadanie morskiego wymiaru *acquis* Unii Europejskiej, a także potencjału instytucjonalnego w aspekcie bezpieczeństwa na morzu, przyczynia się do odpowiedzi na pytanie stanowiące główny problem badawczy – a tym samym pozwala na osiągnięcie założonego celu przyjętego procesu badawczego. W tej części monografii przeprowadzono również analizę krytyczną terminologii stosowanej w zakresie bezpieczeństwa i ochrony w środowisku morskim w ramach UE. Rozdział kończy się analizą operacji morskich UE jako elementu, który wpływa na tożsamość UE i jej postrzeganie w środowisku międzynarodowym.

Rozdział czwarty stanowi zwieńczenie procesu badawczego. Po pierwsze zaprezentowano w nim aspekty funkcjonowania Unii Europejskiej, które zbliżają ją do statusu potęgi morskiej. W tym celu omówiono akweny o żywotnym znaczeniu dla tej organizacji, ukazując jednocześnie, że UE posiada globalne interesy morskie. Jako podstawę ponadnarodowych działań unijnych w domenie morskiej wskazano multilateralizm inkluzywny, co *de facto* stanowi atrakcyjną propozycję dla państw, czyniąc tym samym z UE inicjatora i koordynatora wielu przedsięwzięć. W rozdziale poszukiwano również odpowiedzi na pytanie dotyczące kształtowania kultury strategicznej Unii Europejskiej, która warunkuje wspólną percepcję strategicznych problemów bezpieczeństwa. Rozważania kończą się analizą wybranych atrybutów UE, które powodują, że zbliża się ona swoim charakterem do potęgi morskiej. Wskazano, które składniki potęgi morskiej UE posiada, a które – z różnych powodów – nadal są dla niej nieosiągalne. Całość procesu badawczego kończą syntetyczne wnioski zawarte w zakończeniu. Zastosowane metody i narzędzia badawcze umożliwiły realizację celu głównego badań. W badania zastosowano teorie stosunków międzynarodowych, a zwłaszcza realistyczne podejście analityczne, które umożliwiły ocenę UE jako morskiego aktora, wskazanie jej dokonaniań, potencjału i ograniczeń w tym zakresie, a także koncepcja kultury strategicznej oraz koncepcja potęgi morskiej państwa. Innym narzędziem badawczym, wykorzystanym do analizy systemu instytucjonalno-prawnego UE w ramach WPBiO, była teoria mocodawca–agent (Principal–Agent Theory – PAT). W procesie badawczym wykorzystano również metodę analizy, w tym analizy historycznej (do zbadania ewolucji WPBiO i morskiego paradygmatu w ramach tej polityki), analizy instytucjonalnoprawnej (koniecznej do zrozumienia aktual-

nych uwarunkowań, w których podejmowane są decyzje dotyczące WPBiO oraz bezpieczeństwa i ochrony na morzu), analizy krytycznej (użytej do przedstawienia istniejących niejednoznaczności i niejasności w definiowaniu pojęć związanych z bezpieczeństwem w domenie morskiej), analizy i krytyki literatury oraz innych dostępnych źródeł (umożliwiło to wskazanie luk w istniejącym stanie wiedzy dotyczącym UE jako morskiego aktora). W toku badań zastosowano również metodę syntezy i uogólnień, które z kolei umożliwiły sformułowanie syntetycznych wniosków zawartych w zakończeniu, a które stanowią jednocześnie odpowiedź na pytania badawcze postawione na początkowym etapie badań. Niezwykle cenne okazały się konsultacje eksperckie odbyte podczas wspomnianych już powyżej staży krótkoterminowych realizowanych w Polskim Przedstawicielstwie przy Komitetach Wojskowych NATO i UE w Brukseli. Spotkania z osobami bezpośrednio zaangażowanymi w proces realizacji WPBiO (przedstawicielami Polski i innych państw m.in. w Komitecie Wojskowym UE, Sztapie Wojskowym UE, Komitecie Politycznym i Bezpieczeństwa czy też Europejskiej Agencji Obrony) były niezwykle inspirujące, a przy tym stanowiły okazję do weryfikacji poglądów autorki ukształtowanych podczas studiowania literatury i innych źródeł.

Przeprowadzone badania potwierdziły hipotezę wysuniętą na ich początkowym etapie i stanowią oryginalny wkład autorki w rozwój nauk o bezpieczeństwie. **Zasadnicze wnioski**, będące efektem procesu badawczego sprowadzają się do stwierdzenia, że Unia Europejska posiada znaczący potencjał w zakresie gospodarki morskiej, jednak nie dysponuje ona innym kluczowym składnikiem potęgi morskiej, czyli zintegrowaną marynarką wojenną, której potencjał i zdolności skłaniałyby innych aktorów morskich (państwowych i niepaństwowych) do zachowań pożądanych z punktu widzenia interesów morskich UE. Najistotniejszym sposobem wpływu UE w domenie morskiej pozostaje multilateralizm inkluzywny, który jest postrzegany przez wiele państw leżących w rejonach akwenów o żywotnym znaczeniu dla bezpieczeństwa UE jako atrakcyjna forma wielostronnej kooperacji. Egzemplifikacją takiego stanu rzeczy jest pogłębiająca się współpraca UE z międzynarodowymi organizacjami oraz poszczególnymi państwami, której celem jest zwiększenie bezpieczeństwa w środowisku morskim. Ponadto analiza ewolucji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE, jak również jej aktualne uwarunkowania prawne i organizacyjne, skłaniają do konstatacji, iż międzyrządowy charakter tej polityki zostanie utrzymany, co de facto uniemożliwi Unii Europejskiej osiągnięcie statusu potęgi morskiej ze względu na brak możliwości zastąpienia przez nią państw członkowskich w aspekcie bezpieczeństwa i obrony, w tym również bezpieczeństwa na morzu (maritime safety and security). Wojna w Ukrainie i reakcja UE w wymiarze militar-



nym potwierdzają, że obecnie nic nie wskazuje na przełomowe zmiany w zakresie bezpieczeństwa i obrony UE. W obszarze bezpieczeństwa na morzu należy się spodziewać, że państwa członkowskie będą pogłębiać współpracę w ramach bezpieczeństwa transportu, żeglugi i ochrony środowiska morskiego (maritime safety), jednak aspekty morskie związane z wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony UE, czyli ochroną przed zagrożeniami i ryzykami spowodowanymi przez człowieka (maritime security) nadal będą realizowane w ograniczonym stopniu. Najbardziej widocznym działaniem morskim realizowanym w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE pozostają wojskowe operacje morskie. Jednak, o ile EU NAVFOR Atalanta to jeden z nielicznych niekwestionowanych sukcesów UE w wymiarze militarnym, to pozostałe działania, jak np. EU NAVFOR MED Irini, mają ograniczoną skuteczność i charakteryzują się realizacją zadań typowo policyjnych, o niskiej intensywności bojowej.

Z drugiej jednak strony należy wyraźnie podkreślić, że UE, nie będąc państwem, nie ponosi odpowiedzialności za ochronę i integralność terytorialną obszarów morskich państw członkowskich oraz bezpieczeństwo obywateli UE, którzy służą lub pracują na morzach i oceanach świata. Stąd też rola UE w aspekcie WPBiO ukierunkowana jest na działania zewnętrzne i najczęściej ograniczona do inicjowania oraz koordynacji wspólnych wysiłków związanych z bezpieczeństwem i ochroną na morzu. W tym miejscu warto nadmienić, że UE dotychczas jedynie przewidziała możliwość ustanowienia wspólnej obrony (zgodnie z art. 42 TUE), jeżeli Rada Europejska, stanowiąc jednomyślnie, tak zadecyduje. W tym samym artykule przyjęto również klauzulę wzajemnej obrony, która nakłada na państwa członkowskie obowiązek udzielenia wsparcia w przypadku, gdy jakiegokolwiek państwo członkowskie stanie się ofiarą zbrojnej agresji na jego terytorium. Znajduje ona również zastosowanie w domenie morskiej. Gdyby zatem na wodach wewnętrznych lub terytorialnych któregoś z państw członkowskich doszło do ataku zbrojnego, państwo to mogłoby powołać się na ww. klauzulę i oczekiwać stosownej pomocy ze strony UE i państw członkowskich.

W świetle obowiązujących zapisów państwa członkowskie są wobec tego zobowiązane do wsparcia działań obronnych, w tym również dotyczących terytoriów morskich, ale konkretna pomoc jest uzgadniana między państwami członkowskimi, dlatego rola UE jest ograniczona. Ta ostatnia może jednak znacznie ułatwić koordynację całego procesu i wpłynąć na szybkość podjęcia decyzji. Konstatując, stawia to UE w zupełnie innej pozycji niż państwo i powoduje, że jej reakcja jest uzależniona od osiągnięcia kompromisu wśród państw członkowskich, co w niesprzyjających okolicznościach może się okazać bardzo trudne, a czasem nawet niemoż-



liwe. Poza kryzysami w otoczeniu zewnętrznym UE musi się mierzyć z rozbieżnością interesów również wewnątrz organizacji i często balansować między interesami ponadnarodowymi, które zapewniają jej przetrwanie, a wolą i interesami poszczególnych państw, które niejednokrotnie naruszają ustalone normy oraz standardy.

Istotną kwestią z perspektywy badań morskich aspektów bezpieczeństwa i obrony UE jest świadomość, iż unijne zaangażowanie na płaszczyźnie morskiej należy postrzegać dwutorowo. Po pierwsze, z perspektywy bezpieczeństwa morskiego (maritime safety), czyli działań związanych z bezpieczeństwem działalności gospodarczej człowieka na morzu, a po drugie, z punktu widzenia ochrony na morzu (maritime security), czyli ochrony przed intencjonalnymi zagrożeniami generowanymi przez człowieka (np. piractwo, terroryzm morski, nielegalna imigracja), które realizowane są w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE. Przeprowadzone analizy wykazały, iż oba pojęcia są często mylnie interpretowane, niejednokrotnie utożsamiane, błędnie tłumaczone bez uwzględniania kontekstu. Co więcej, nieco inna interpretacja tych samych pojęć występuje w aparacie pojęciowym Unii Europejskiej, Sojuszu Północnoatlantyckiego oraz w polskiej literaturze przedmiotu. Może to rodzić problemy w postaci nieprecyzyjnego podziału kompetencji i odpowiedzialności w ramach różnych podmiotów działających na płaszczyźnie morskiej.

Przeprowadzone badania wskazują, że w zakresie bezpieczeństwa morskiego (maritime safety) UE wywiera istotny wpływ na działalność Międzynarodowej Organizacji Morskiej (International Maritime Organization, IMO) i przyjmowane regulacje w wymiarze globalnym. Jako kreator morskiego multilateralizmu jest zaangażowana w działalność legislacyjną w obszarze bezpieczeństwa morskiego, a także promowanie IMO jako kluczowego elementu międzynarodowego ładu prawnego w środowisku morskim. Co więcej, wdrożyła ona własne standardy, które w wielu przypadkach są bardziej ambitne i wymagające niż te przyjmowane w ramach IMO. Często są one inspiracją do pogłębiania dyskusji i współpracy na forum IMO. UE jest w tym zakresie liderem w globalnym środowisku bezpieczeństwa morskiego, a jej aktywność permanentnie wzrasta, czego przejawem są między innymi starania Komisji Europejskiej o nadanie jej statusu członka IMO. Istotnym elementem wzmacniającym bezpieczeństwo morskie UE pozostaje Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA), której najważniejszym zadaniem jest wspieranie Komisji Europejskiej oraz państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego i zapobieganie zanieczyszczeniom mórz oraz oceanów generowanym przez transport morski. EMSA jest agencją wyspecjalizowaną, której działalność ma przede wszystkim wymiar regionalny. w toku swojej działalności katalog za-



dań EMSA ulegał rozszerzeniu, natomiast nadal duża część jej aktywności jest związana z przygotowaniem do wycieków ropy i reagowaniem na nie. Działalność EMSA w tym zakresie przekłada się również na propagowanie i wdrażanie globalnych standardów opracowanych przez IMO. Jej siła wpływu wynika przede wszystkim z liczby interakcji między nią i IMO oraz wizerunku prekursora i lidera w dziedzinie innowacyjnych rozwiązań zwiększających bezpieczeństwo morskie. Restrykcyjne zasady i wysokie standardy przyjmowane w ramach EMSA z czasem stają się przedmiotem dyskusji również na forum IMO.

Jednak, jak wykazały przeprowadzone analizy w aspekcie zadań IMO i jej globalnej roli, działalność EMSA może być postrzegana jako jednostronna oraz regionalna, zwłaszcza przez państwa i inne podmioty spoza wspólnoty euroatlantyckiej. Nabiera to szczególnego znaczenia, kiedy inicjatywy związane z wprowadzaniem ambitnych standardów bezpieczeństwa związane są ze zwiększaniem nakładów finansowych ponoszonych przez podmioty operujące w domenie morskiej.

Innym przejawem globalnego wpływu UE na bezpieczeństwo morskie są inicjatywy, takie jak program dotyczący krytycznych tras morskich (CMR), w ramach którego prowadzone są działania związane z walką z zagrożeniami i podejmowaniem wyzwań dotyczących mórz w różnych regionach świata. Celem programu jest tworzenie ponadregionalnych synergii oraz zwiększenie bezpieczeństwa morskiego i krytycznych szlaków morskich. Jest to realizowane poprzez budowanie zdolności (zapewnianie pomocy prawnej i szkoleń) na szczeblu regionalnym, w celu wymiany informacji i współpracy oraz późniejszego wdrażania na szczeblu krajowym. Obszary objęte programem CMR podlegają jurysdykcji aż 40 państw, położonych przede wszystkim w rejonie Oceanu Indyjskiego (w tym w Afryce Wschodniej, Azji Południowej i Południowo-Wschodniej) i wzdłuż wybrzeży Afryki Zachodniej (Zatoka Gwinejska). Zainteresowanie UE rozległymi obszarami morskimi wynika z jej interesów gospodarczych i ścisłej korelacji bezpieczeństwa światowego transportu morskiego z dobrobytem i stabilnością gospodarczą państw unijnych.

Dysponuje ona znaczącym potencjałem gospodarczym, a także położeniem geograficznym, które umożliwiło jej i nadal umożliwia czerpanie wymiernych korzyści z mórz i oceanów. Jednak zainteresowanie UE tymi obszarami, a także bezpieczeństwem kluczowych światowych szlaków żeglugowych, cieśnin i kanałów, powinno znajdować wyraz nie tylko w propagowaniu „miękkich” aspektów bezpieczeństwa morskiego, ale również w posiadaniu i w gotowości do użycia twardych narzędzi wykorzystywanych w ramach WPBiO. w tym

miejscu należy nadmienić, że decyzje dotyczące działań wynikających z WPBiO podlegają szczególnym procedurom i co do zasady podejmowane są na zasadzie jednogłębności. Natomiast decyzje, które dotyczą miękkich aspektów bezpieczeństwa morskiego, implementowane na zasadzie dyrektyw lub rozporządzeń podejmowane są podwójną większością (większością kwalifikowaną). Wszystko to prowadzi do konstatacji dotyczącej atrybutów potęgi morskiej UE.

Przeprowadzone badania wyraźnie wskazują, że UE jest morską potęgą gospodarczą i posiada znaczny dorobek w zakresie legislacji dotyczącej bezpieczeństwa działalności ludzkiej na morzu. Inaczej przedstawia się sytuacja w zakresie „twardych” narzędzi przeciwdziałania zagrożeniom generowanym przez czynnik ludzki na morzach i oceanach. UE nie posiada zintegrowanej marynarki wojennej, co stawia ją w zupełnie innej pozycji niż państwa, a ewentualność wykorzystania potencjału wojskowego państw członkowskich pod auspicjami UE jest uzależniona od jednomyślnej decyzji państw członkowskich. Nie jest zatem w stanie skutecznie kontrolować akwenów o żywotnym znaczeniu dla swojej egzystencji, nie jest też w stanie zapewnić elementu odstraszania, a tym bardziej nie ma możliwości do projekcji siły na znaczne odległości.

W opinii autorki jest to niezwykle istotny element osłabiający pozycję UE jako morskiego aktora. Innymi słowy, potęga morska UE w aspekcie jej „twardych” atrybutów, czyli związanych z morskim potencjałem wojskowym, nie jest wystarczająca, żeby wykreować wizerunek aktywnego aktora wojskowego w domenie morskiej. Dotychczasowe morskie działania wojskowe prowadzone pod auspicjami UE należy określić jako ograniczone oraz o niskiej intensywności bojowej. Na obecnym etapie integracji w zakresie obronnym raczej nie należy oczekiwać, że państwa zdecydują się na rozszerzenie obecności wojskowej UE na morzach i oceanach świata (choć oczywiście teoretycznie istnieje taka możliwość i można sobie wyobrazić, że UE będzie obecna militarnie również w innych morskich częściach świata, zwłaszcza na akwenach określanych jako żywotne dla bezpieczeństwa i gospodarki UE).

Należy zauważyć, że jedynie utworzenie zintegrowanej marynarki wojennej na potrzeby obrony i ochrony interesów morskich UE może wypełnić tę lukę i spowodować, że zacznie ona być postrzegana jako komplementarna potęga morska, nie tylko w wymiarze gospodarczym. Można zatem stwierdzić, że UE przejawia ambicje do bycia potęgą morską, jednak obecnie istnieje wyraźny rozdźwięk między jej deklaracjami a możliwościami. Przeprowadzone analizy pozwalają również skonstatować, że podstawą działań UE w wymiarze zewnątrz-

nym jest multilateralizm inkluzywny. We wszystkich kluczowych dokumentach dotyczących bezpieczeństwa UE pojawiają się zapisy mówiące o potrzebie wzmocnienia multilateralnego systemu bezpieczeństwa. Jest to jeden z podstawowych celów UE i niezmienny element w każdej strategii bezpieczeństwa UE. W kontekście WPBiO oznacza to otwartość na udział partnerów w misjach i operacjach prowadzonych w ramach tej polityki, a także inne formy współpracy w zakresie bezpieczeństwa i obrony. UE jest zaangażowana przede wszystkim we współpracę z ONZ i NATO, a także z Unią Afrykańską, grupą G5 Sahel, OBWE, czy też ASEAN.

Według autorki multilateralizm inkluzywny można uznać za jeden z fundamentów kultury strategicznej UE, choć samo jej istnienie jest kwestionowane przez część ekspertów. Innym elementem powtarzającym się w analizowanych dokumentach jest reagowanie kryzysowe, a zwłaszcza siły szybkiego reagowania. Idea ta sięga lat 90. XX w. i pojawia się w większości dokumentów polityczno-strategicznym UE, ale według autorki de facto do dzisiaj trudno jest mówić o skuteczności przyjmowanych rozwiązań w tym zakresie. Bezczyńność istniejących Grup Bojowych UE stawia pod znakiem zapytania powodzenie kolejnych inicjatyw mających na celu wzmocnienie zdolności UE. Co ciekawe, w Strategicznym Kompasie – przyjętym już po wybuchu wojny na Ukrainie – zawarto również odniesienie do kultury strategicznej, przede wszystkim w aspekcie regularnych przeglądów unijnej oceny zagrożeń, przynajmniej co trzy lata lub częściej, jeżeli będzie tego wymagał kontekst strategiczny i sytuacja w zakresie bezpieczeństwa. Wspólna strategiczna wizja jest konieczna do dalszego wzmocnienia WPBiO, w tym również w domenie morskiej. Unia Europejska musi być przygotowana do obrony i ochrony swoich interesów, zwłaszcza w coraz bardziej niestabilnym środowisku bezpieczeństwa, w którym rywalizacja geopolityczna oraz rosnąca liczba wyzwań i zagrożeń weryfikuje zdolności wielostronnego systemu bezpieczeństwa, którego podstawą jest poszanowanie międzynarodowego prawa oraz wspólnych standardów promujących prawa człowieka.

Specyfika współczesnego środowiska morskiego i coraz większa liczba podmiotów obecnych na morzu powoduje, że UE jest zmuszona do stosowania podejścia holistycznego. Jak wskazuje Parlament Europejski, w walce z działalnością nielegalną na morzu należy wykorzystywać całą gamę instrumentów WPBiO, w tym instrumenty wojskowe, gdyż interwencje często przeprowadzane są w bardzo trudnym terenie, na którym operują podmioty uzbrojone i wykorzystujące różne rodzaje broni. Innymi słowy, w coraz bardziej konfrontacyjnym międzynarodowym środowisku morskim, kiedy zawiedzie multilateralizm, należy mieć możli-



wość użycia twardych narzędzi. Ponadto należy pamiętać, że rozwijanie kultury strategicznej opartej na multilateralizmie, w tym również w morskiej domenie, wywodzi się z wielostronnego ładu globalnego, który powstał po II wojnie światowej, a który jest daleki od obecnej, niezwykle złożonej architektury bezpieczeństwa światowego i zdaje się czasem pomijać fakt różnorodności świata w zakresie wyznawanych wartości oraz norm. Może się zatem okazać, że dalsze osłabienie instytucji wielostronnych, w połączeniu z rosnącą asertywnością reżimów i rządów nieliberalnych, będzie wpływało na marginalizację międzynarodowej pozycji UE. Podsumowując, niniejsza monografia nie wyczerpuje problematyki morskich aspektów wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE.

Uzyskane rezultaty badań mogą stanowić punkt wyjścia do dalszych, pogłębionych dociekań naukowych w zakresie przedstawionej tematyki, przede wszystkim w aspekcie redefinicji europejskiej architektury bezpieczeństwa w związku z wojną w Ukrainie oraz rosnącej rywalizacji chińsko-amerykańskiej. Dynamika zmian we współczesnym środowisku morskim skłania do stwierdzenia, że w dłuższej perspektywie UE będzie jednak zmuszona do większej odpowiedzialności za swoje bezpieczeństwo, a zatem zmiany w ramach WPBiO będą nieuniknione. Otwartą kwestią pozostaje gotowość państw członkowskich do ich implementacji, kierunek tych zmian i siła ich wpływu na pozycję UE jako morskiego aktora.

Podsumowując, problematyka zaprezentowana w prezentowanej monografii jest konsekwencją moich wcześniejszych dociekań naukowych skupionych wokół bezpieczeństwa i obrony w ramach Unii Europejskiej oraz morskich aspektów bezpieczeństwa w wymiarze zarówno państwowym, jak i międzynarodowym. Do katalogu najważniejszych publikacji, które stanowiły merytoryczną podbudowę przedmiotowej monografii wskazuję następujące:

a) artykuły naukowe:

- Usewicz T., Zarychta S., Walczak M., *The logistic support of the European Union battlegroups as a key challenge during process of their establishing*, Logistyka 2014, nr 6, CD 2, pp. -1269, p-ISSN: 1231-5478.
- Usewicz T., Badeński Z., *Ewolucja treści i strategii wojen morskich - przyczynek do dyskusji*, Rocznik Bezpieczeństwa Morskiego 2014: [t.] 8, cz. 1, s. 7-38, p-ISSN: 1898-3189.
- Usewicz T., Zarychta S., Walczak M., *Zabezpieczenie logistyczne operacji Unii Europejskiej w oparciu o istniejące mechanizmy finansowe: ogólne uwarunkowania prawne i organizacyjne przyjętych rozwiązań*; cz. I, Gospodarka Materiałowa & Logistyka 2016, nr 9 (CD), s. 794-802, p-ISSN: 1231-2037.

- Usewicz T., Zarychta S., Walczak M., *Zabezpieczenie logistyczne operacji Unii Europejskiej w oparciu o istniejące mechanizmy finansowe: mechanizm Athena i możliwe kierunki zmian; cz. II*, Gospodarka Materialowa & Logistyka 2016, nr 9, (CD), s. 803-813, p-ISSN: 1231-2037.
- Usewicz T., *W kierunku nowej europejskiej strategii bezpieczeństwa – o potrzebie strategicznej refleksji w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE*, Rocznik Bezpieczeństwa Międzynarodowego 2016: vol. 10, nr 1, s. [39]-53, p-ISSN: 1896-8848, e-ISSN: 2450-3436.
- Usewicz T., Czekał A., *Koncepcja sieci węzłów transportowych na potrzeby Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony Unii Europejskiej*, Unia Europejska.pl 2017, nr 3 (244), s. 37-41, p-ISSN: 2084-2694.
- Usewicz T., *Budowa zasobów i zdolności wojskowych Unii Europejskiej w ramach Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony - nowe perspektywy*, Gospodarka Materialowa & Logistyka 2017, nr 12, (CD), s. 1172-1187, p-ISSN: 1231-2037.
- Usewicz T., *Brexit i jego konsekwencje dla Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony Unii Europejskiej*, Rocznik Bezpieczeństwa Międzynarodowego 2017: vol. 11, nr 1, s. 119-128, p-ISSN: 1896-8848, e-ISSN: 2450-3436.
- Usewicz T., Czekał A., *Mobilność wojsk w Unii Europejskiej*, Unia Europejska.pl 2018, nr 2(249), s. 44-48, p-ISSN: 2084-2694.
- Usewicz T., *Bezpieczeństwo transportu morskiego w świetle strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego*, Gospodarka Materialowa & Logistyka 2018: R. 70, nr 12 (1288), CD, s. 1251-1261, p-ISSN: 1231-2037.
- Usewicz T., *Marynarka Wojenna RP a bezpieczeństwo UE*, Przegląd Sił Zbrojnych 2018, nr 6, s. 18-25, p-ISSN: 2353-1975.
- Usewicz T., *Potencjał instytucjonalny i prawny UE w procesie kształtowania bezpieczeństwa morskiego*, Rocznik Bezpieczeństwa Morskiego 2019: R. 13, s. 1-26, p-ISSN: 1898-3189.
- Usewicz T., *Continuity and change in the maritime dimension of the North Atlantic Treaty Organization (NATO)*, The International Journal of Maritime History, 2021 vol. 33(1) s. 70-89, DOI: 10.1177/0843871421991157.
- Usewicz T., Torbicka K., El Ghamari M., *Common Security and Defense Policy of the European Union Through the Prism of Polish Experiences and Security*



Interests, Polish Political Science Yearbook, 2021 vol. 50 iss. 4 s. 33-59, DOI: 10.15804/ppsy202149.

- Usewicz T., *The Baltic Sea Region and EU Maritime Safety*, Colloquium. 2022. Vol. 14, s. 135–161. DOI 10.34813/18coll2022.
- Usewicz T., Keplin J., *Hybrid Actions and Their Effect on EU Maritime Security*, The Journal on Baltic Security, Baltic Defence College, Volume 9, Issue 1 (2023), s. 32–68, https://doi.org/10.57767/jobs_2023_001.

b) monografię:

- Usewicz T., Tyślewicz R., Rybak R., *Rzecz o obywatela obowiązkach obronnych*, Wydawnictwo BP, Gdynia 2018.

c) rozdziały w monografiach:

- Usewicz T., *Wyzwania i zagrożenia bezpieczeństwa Unii Europejskiej* [w:] (red.) Zieliński M., Pączek B., *Acti labores iucundi: studia ofiarowane profesorowi Leopoldowi Ciborowskiemu w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte 2014, s. 165-187, p-ISBN: 978-83-937052-8-3.
- Usewicz T., *Perspektywy rozwoju wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony w aspekcie przyszłych wyzwań i zagrożeń UE* [w:] Bugajski D., Rybak R., (red. nauk.) *Wyzwania w wychowaniu i edukacji na rzecz bezpieczeństwa w nowym wieku*, Gdynia: Zespół Redakcyjno-Wydawniczy MW 2014, s. 163-170, p-ISBN: 978-83-88698-22-4.
- Usewicz T., *Strategia bezpieczeństwa morskiego Unii Europejskiej* [w:] Bugajski D. R., Rybak R., (red. nauk.) *Siła i strategia bezpieczeństwa narodowego*, Wydawnictwo BP: Akademia Marynarki Wojennej 2015, s. 193-203, p-ISBN: 978-83-943934-1-0.
- Usewicz T., *Some challenges facing the EU and NATO naval forces in the second decade of the 21st century* [w:] Brodnicki M., Cimek G., Bień D., *Security in the conditions of bifurcation of the international system: challenges for policy and education*, Kijów: Talkom, 2016, s. 136-148, p-ISBN: 978-617-7397-15-0.

Ogółem mój dorobek badawczy obejmuje 28 publikacji poświęconych problematyce bezpieczeństwa, w skład których wchodzi: 1 monografia autorska; 1 monografia współautorska;



20 artykułów (w tym 6 w języku angielskim); 6 rozdziałów w monografiach naukowych (w tym 2 w języku angielskim). Wszystkie wymienione publikacje ukazały się po uzyskaniu przeze mnie stopnia doktora. Mój wcześniejszy dorobek publikacyjny obejmuje 3 artykuły naukowe.

Efektom mojej aktywności naukowej było również uczestnictwo oraz organizacja konferencji naukowych o zasięgu krajowym lub międzynarodowym, w tym udziału w 8 komitetach naukowych, 16 komitetach organizacyjnych (z czego 5 przed uzyskaniem stopnia doktora) oraz 16 wystąpień (z czego 3 przed uzyskaniem stopnia doktora) jako prelegent lub prowadząca panel (w tym 1 seminarium).

Zgodnie z danymi zamieszczonymi w bazie Publish or Perish liczba cytowań moich publikacji naukowych wynosi 18 (stan na dzień 17.10.2023 r.), indeks Hirsha natomiast osiągnął wartość 2.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

W ramach działalności naukowej w dniach 01-31.03.2022 r. odbyłam miesięczny staż naukowy na Wydziale Bezpieczeństwa Logistyki i Zarządzania (WBLiZ) w Wojskowej Akademii Technicznej. Celem stażu były przede wszystkim konsultacje z pracownikami naukowymi WAT dotyczące badań, które prowadzę. Wymiana poglądów i doświadczeń w gronie eksperckim była również niezwykle cenną okazją do zapoznania się z badaniami naukowymi prowadzonymi na Wydziale, a w efekcie określenia perspektyw wspólnego rozwoju WBLiZ WAT oraz WDiOM AMW. Ponadto, podczas stażu zapoznałam się z misją i zasadami funkcjonowania WAT oraz ofertą edukacyjną i zasadami kształcenia w tej Uczelni.

W toku mojej działalności naukowej nawiązałam również współpracę z przedstawicielami Ośrodka Kultury Francuskiej i Studiów Frankofońskich Uniwersytetu Warszawskiego. Efektem przedmiotowej współpracy było zaproszenie mnie do udziału w spotkaniu z cyklu Geopolityczne Wtorki, organizowanego przez Ośrodek Kultury Francuskiej i Studiów Frankofońskich UW, Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych UW oraz Polskie Towarzystwo Studiów Międzynarodowych we współpracy z Groupe d'études géopolitiques. Spotkanie dotyczyło tematu *France and Great Britain towards the evolution of the EU European Security* i było przeprowadzone w języku angielskim, wspólnie z dr Kingą Torbicką,



przede wszystkim z myślą o polskich i zagranicznych studentach Uniwersytetu Warszawskiego.

Wymiernym efektem współpracy było również zaproszenie mnie do recenzji monografii autorstwa Nicalosa Maslowski, Kingi Torbickiej (red.), *Contested Legacies of 1989 Geopolitics, Memories and Societies in Central and Eastern Europe*, Studies in Sociology: Symbols, Theory and Society (kierowanej przez Elżbietę Hałas and Paolo Terenzi) Volume 12, ISSN 1618-775X, DOI 10.3726/b19562, wydanej przez Wydawnictwo Peter Lang. Recenzja została wydana w czasopiśmie Democracy and Security wydawanym przez Taylor and Francis Group (DOI: 10.1080/17419166.2023.2264702). Czasopismo to zostało umieszczone w Komunikacie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 9 lutego 2021 r. w sprawie wykazu czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych (100 pkt. parametrycznych).

Innym efektem nawiązanej współpracy jest publikacja artykułu *Common Security and Defense Policy of the European Union Through the Prism of Polish Experiences and Security Interests*, Polish Political Science Yearbook, 0208–7375, <https://doi.org/10.15804/ppsy202149>, p. 33-59 (100 pkt. parametrycznych), wspólnie z pracownikami z Uniwersytetu Warszawskiego i Collegium Civitas.

Niezwykle cennym źródłem informacji w procesie badawczym były konsultacje z ekspertami pełniącymi służbę lub pracującymi w podmiotach i instytucjach UE, czy też w strukturach NATO. Jako najbardziej cenne wskazuję zrealizowane przeze mnie dwa staże krótkoterminowe w **Polskim Przedstawicielstwie Wojskowym przy Komitetach Wojskowych NATO i UE oraz staż w Ambasadzie RP w Hadze**. Stanowiły one podstawę do poszukiwania odpowiedzi na pytania badawcze, które następnie stały się inspiracją do zainicjowania procesu badawczego efektem którego jest monografia habilitacyjna.

Współpracowałam również z:

- Collegium Civitas aplikując do NCN Opus 16 o grant – *Agencje wyspecjalizowane Unii Europejskiej w zarządzaniu kryzysem migracyjnym* – członek zespołu (2018).
- Lotniczą Akademią Wojskową w Dęblinie w organizacji cyklicznej konferencji naukowej *Bezpieczeństwo portów morskich i lotniczych* (członek komitetu organizacyjnego w latach 2017, 2019 oraz 2021, przewodnicząca komitetu organizacyjnego w 2017 r.).

Moja działalność naukowa to również aktywność w różnego rodzaju organach uczelnianych i wydziałowych. Jako najistotniejsze uważam moje członkostwo w **Radzie Wydziału**

Dowodzenia i Operacji Morskich w okresie od 01.09.2016 r. do 30.09.2019 r. Następnie od 01.10.2019 r. zostałam powołana do **Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych**. Od momentu powołania do Rady Dyscypliny jestem również zaliczona do tzw. **liczby N**, czyli pracowników prowadzących działalność badawczo-dydaktyczną. Za całokształt dorobku naukowego w dyscyplinie naukowej nauki o bezpieczeństwie w okresie ewaluacji naukowej za lata 2017-2021 otrzymałam **wyróżnienie** od Prezydenta Federacji Akademii Wojskowych kadm. prof. dr hab. Tomasza Szubrychta. Ponadto, w 2022 r. decyzją Prorektora ds. nauki Nr 4 z dnia 20 kwietnia 2022 r. przyznano mi **stypendium naukowe** za działalność publikacyjną.

W latach 2016-2017 zostałam powołana do składu **Rady Bibliotecznej** jako organu opiniodawczego rektora-komendanta Akademii Marynarki Wojennej. w okresie 2017-2019 byłam również członkiem **Rady Wydawniczej** AMW.

Warto pokreślić, że w toku mojej działalności naukowej kilkakrotnie byłam powoływana jako **promotor pomocniczy** w przewodach doktorskich następujących doktorantów na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich:

1. Julia MAZUR, promotor: dr hab. Grzegorz KRASNODĘBSKI, Uchwała Rady Wydziału z dnia 18.03.2016
2. Tatiana LEBIEDZIŃSKA, promotor: prof. dr. hab. Mariusz ZIELIŃSKI, Uchwała Rady Wydziału z dnia 27.01.2017
3. Magdalena SZULCA, promotor: prof. dr hab. Antoni KOMOROWSKI, Uchwała Rady Wydziału z dnia 25.09.2017
4. Małgorzata GĄSIOR, promotor: dr hab. Katarzyna WARDIN Uchwała Rady Wydziału z dnia 26.04.2018, obrona dysertacji nastąpiła w dniu 20.09.2019 r.

Od 2013 r. byłam lub jestem promotorem **88** prac dyplomowych, z czego 55 z nich stanowiły prace licencjackie, a 33 to prace magisterskie. Dwukrotnie (w 2018 i 2019 r.) moi dyplomanci uzyskali **wyróżnienie za najlepszą pracę magisterską** od Rektora-Komendanta AMW. Ponadto, byłam recenzentem **103** prac dyplomowych (46 prac magisterskich oraz 57 prac licencjackich).

Recenzowałam również monografie oraz artykuły naukowe, w tym również na potrzeby czasopism zagranicznych. Do moich dotychczasowych osiągnięć naukowych należy zaliczyć przygotowanie recenzji:



- publikacji pokonferencyjnej *Bezpieczeństwo portów morskich i lotniczych*, Gdynia 2017;
- dwóch artykułów w ramach projektu *Per aspera ad astra – pierwsze kroki w świat nauki*, Wydawca: Alcumena 2020 r.
- artykułu naukowego dla czasopisma *Humanities and Social Sciences Communications*, Wydawca: Londyn: Springer Nature, 2021.
- monografii *Contested Legacies of 1989 Geopolitics, Memories and Societies in Central and Eastern Europe* Nicolas Maslowski / Kinga Torbicka (eds.) *Studies in Sociology: Symbols, Theory and Society* (Edited by E. Hałas and P. Terenzi) Volume 12, Publishing House: Peter Lang, www.peterlang.com, ISSN 1618-775X, DOI 10.3726/b19562. (w trakcie publikacji w czasopiśmie *Democracy and Security*, Wydawca: Taylor and Francis).
- artykułu naukowego dla czasopisma *Armed Forces and Society*, Wydawca: SAGE Journals, 2023 r.
- artykułu naukowego dla czasopisma *Cogent Social Science*, Wydawca: Taylor and Francis, 2023 r.

Od 2019 r. jestem aktywnym członkiem **Stowarzyszenia Studiów i Analiz Bezpieczeństwa**, którego celem jest wspieranie działań na rzecz bezpieczeństwa i obronności, w tym prowadzenie działalności edukacyjnej, naukowej i badawczej oraz wspieranie społecznej aktywności obywateli i firm dla podnoszenia świadomości w zakresie bezpieczeństwa, obronności i porządku publicznego. Ponadto, od 2018 r. jestem również **sekretarzem oraz rzecznikiem prasowym** stowarzyszenia **Rady Budowy Okrętów**, która jest społeczną inicjatywą o charakterze opiniotwórczym i opiniodawczym (typu think tank), a jej naczelnym zadaniem jest przygotowywanie ekspertyz, opinii i stanowisk w zakresie potrzeb modernizacyjnych Marynarki Wojennej RP. W 2023 r. z rąk Przewodniczącego Rady Budowy Okrętów otrzymałam **dyplom uznania** za działalność na rzecz Marynarki Wojennej RP i Polskiego Przemysłu Stocznioowego.

W ramach działalności Wydawnictwa brałam udział w ośmiu radach naukowych oraz komitetach naukowych konferencji. Za najistotniejsze z nich uważam:

- udział w komitecie naukowym Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej *Wyzwania dla bezpieczeństwa państwa w aspekcie zmieniającego się środowiska geopolitycznego*



tycznego, 04-05.12.2018, Bydgoszcz, organizatorzy: Akademia Marynarki Wojennej, Centrum Doktryn i Szkolenia Sił Zbrojnych RP,

- udział w radzie naukowej i Krajowej Konferencji Naukowej *Lessons Learned z udziału Wojska Polskiego w operacjach poza granicami państwa nt. Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej w operacjach NATO. Doświadczenia i wnioski*, 23-24.05.2019, Wilkasy, organizatorzy: 15. Giżycka Brygada Zmechanizowana, Wydział Zarządzania i Dowodzenia Akademii Sztuki Wojennej,
- udział w komitecie naukowym Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej *Techniczne i społeczne implikacje bezpieczeństwa państwa*, 10-12.12.2019, Hel, organizatorzy: Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia, Stowarzyszenie Ruch Wspólnot Obronnych, Akademia Sztuki Wojennej, Akademia Marynarki Wojennej.

Ponadto, w 15 konferencjach oraz w 1 seminarium miałam wystąpienie lub prowadziłam panel konferencyjny (z czego w 11 po uzyskaniu stopnia doktora) . Warto nadmienić, że 6 z tych wydarzeń miało charakter międzynarodowy. Na szczególną uwagę zasługują moje wystąpienia podczas następujących konferencji:

- wykład inauguracyjny pod tytułem *Grupy Bojowe UE – euroarmia czy europorażka?* wygłoszony podczas IV Konferencji Naukowej Bezpieczeństwa i Obronności Security & Defence, 13-14. 05. 2014, Gdynia, organizator: WDiOM AMW.
- referat pod tytułem *Dorobek prawny UE w obszarze bezpieczeństwa na morzu* wygłoszony podczas Ogólnopolskiej konferencji naukowej nt. Unia Europejska w świecie zagrożeń i nowych wyzwań w kontekście 30-lecia Traktatu z Maastricht, 4.04.2022, online, organizatorzy: Instytut Studiów Politycznych PAN, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Komisja Studiów Europejskich Komitetu Nauk Politycznych PAN i Katedra Międzynarodowych Stosunków Politycznych Uczelni Łazarskiego.
- referat pod tytułem *Bezpieczeństwo morskie UE a zagrożenia hybrydowe* wygłoszony podczas IV Międzynarodowej konferencji naukowej nt. *Bezpieczeństwo euroatlantyckie i polityka Federacji Rosyjskiej. Budowanie odporności na zagrożenia. Wojna w Ukrainie 2022*, 18-20.05.2022, online, organizator: Instytut Nauk o Bezpieczeństwie Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.



- referat pod tytułem *Wojna Rosji z Ukrainą – implikacje dla Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony Unii Europejskiej* wygłoszony podczas *Konferencji naukowej nt. Wojna Rosji z Ukrainą – uwarunkowania i implikacje dla bezpieczeństwa i integracji państw Europy Środkowo- Wschodniej*, 30.01.2023, online, organizatorzy: Instytut Studiów Politycznych PAN, Katedra Teorii Polityki i Studiów Wschodnich Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II i Instytut Europy Środkowej w Lublinie oraz Instytut Międzynarodowych Stosunków Politycznych i Gospodarczych Uczelni Łazarskiego.

Byłam również **członkiem komitetów** organizacyjnych w 16 konferencjach naukowych, z czego w 4 pełniłam rolę **przewodniczącej komitetu**.

Podczas konferencji prezentowałam przede wszystkim wyniki badań prowadzonych w ramach projektów naukowych oraz prac naukowo-badawczych. Byłam wykonawcą lub kierownikiem zespołu w następujących pracach naukowo-badawczych:

1. *Analiza potencjału systemu zabezpieczenia logistycznego sił okrętowych w działaniach narodowych i wielonarodowych* – praca naukowo-badawcza pod kierownictwem: kmdr. por. dr. hab. A. Bursztyńskiego, 2014 - 2015, wykonawca.
2. *Logistyka Humanitarna* – praca naukowo-badawcza pod kierownictwem: kmdr por. dr. Jerzego Kupińskiego, 2013-2015, wykonawca.
3. *Paradygmaty bezpieczeństwa UE w aspekcie współczesnych zagrożeń* – ewolucja czy rewolucja? - praca naukowo-badawcza pod kierownictwem: kmdr por. dr B. Pączka, 2015-2017, wykonawca.
4. *Możliwości wzmocnienia systemu obronnego państwa przez obywateli RP w świetle obowiązujących regulacji prawnych*, praca naukowo-badawcza pod kierownictwem dr T. Usewicz, 2015-2017, kierownik.
5. *Zagrożenia hybrydowe a bezpieczeństwo Polski w kontekście zapisów NATO, UE i ONZ o stanie wojny*, praca naukowo-badawcza pod kierownictwem kmdr. por. dr. J. Kupińskiego, 2016-2021, wykonawca.
6. *Koncepcja struktury grupy szybkiego reagowania w przypadku wystąpienia zdarzeń z zatopioną w Morzu Bałtyckim amunicją chemiczną*, praca naukowo-badawcza pod kierownictwem dr E. Łońskiej, 2017 – 2021, wykonawca.
7. *Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony UE – morskie aspekty*, praca naukowo-badawcza pod kierownictwem dr T. Usewicz, 2020 – 2021, kierownik.



W toku działalności naukowej byłam również wykonawcą lub członkiem zespołu w następujących projektach badawczych i pracach rozwojowych:

- Międzynarodowy projekt badawczy pt.: *Decision Aid for Marine Munitions - Practical Application*, numer pracy D-1-0-0-006/2019, kryptonim DAIMON 2 (EU INTERREG Baltic Sea Region Programme 2014-2020), 01.01.2020-30.04.2021, wykonawca zadania.
- Projekt badawczy z dotacji MON: *Główne procesy kreujące bezpieczeństwo morskie na morzach i oceanach w erze świata ponowoczesnego ze szczególnym uwzględnieniem akwenu Morza Bałtyckiego*, projekt pod kierownictwem dr.hab. Katarzyny Wardin, 01.06.2018 – 31.05.2021, wykonawca.
- Praca rozwojowa: *Ocena systemu wspomaganie planowania i realizacji działań policji w kontekście strategii bezpieczeństwa narodowego [w:] System informacyjno-analityczny wspomagający zarządzanie ryzykiem podczas planowania i realizacji działań Policji (SIA)*, nr DOB-BIO7/02/01/2015, , 2017, wykonawca zadania
- Praca rozwojowa: *Identyfikacja i określenie środków kontroli [w:] „System informacyjno-analityczny wspomagający zarządzanie ryzykiem podczas planowania i realizacji działań Policji” (SIA)*, nr DOB-BIO7/02/01/2015, 2016, wykonawca zadania.

Doświadczenie badawcze zdobyte podczas pracy w zespołach badawczych oraz zrealizowane staże naukowe były podstawą mojego systematycznego rozwoju naukowego.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Działalność dydaktyczną prowadzę nieprzerwanie od 2010 r., początkowo na podstawie umowy cywilno-prawnej, a od 2012 r. na stanowisku instruktora, następnie wykładowcy. W 2016 r. zostałam przeniesiona na stanowisko adiunkta oraz objęłam funkcję Kierownika Zakładu Kierownik Zakładu Prawa Morza i Bezpieczeństwa Morskiego Państwa w Akademii Marynarki Wojennej na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich. Od 2018 r. kierowany przeze mnie zakład został przemianowany na Zakład Bezpieczeństwa Międzynarodowego. Działalność dydaktyczną prowadzę na kierunkach: bezpieczeństwo wewnętrzne (I i II stopień), bezpieczeństwo narodowe (I i II stopień), systemy informacyjne w bezpieczeństwie (studia wojskowe), logistyka (studia wojskowe), technologie kosmiczne i satelitarne (studia

międzyuczelniane). W latach 2019-2020 prowadziłam również zajęcia z teorii bezpieczeństwa na studiach podyplomowych *Zabezpieczenie logistyczne działań sił morskich*. Studia prowadzone były na potrzeby korpusu osobowego logistyki w marynarce wojennej.

Wykładana przeze mnie problematyka zawierała się w 8 przedmiotach realizowanych w ramach wymienionych powyżej kierunków studiów. w ramach mojej aktywności dydaktycznej prowadziłam następujące przedmioty:

1. Strategia bezpieczeństwa narodowego (ćwiczenia).
2. Strategia bezpieczeństwa (wykłady i ćwiczenia).
3. Metodologia badań nad bezpieczeństwem (wykłady i ćwiczenia – kierownik przedmiotu).
4. Regionalizacja i instytucjonalizacja bezpieczeństwa (wykłady i ćwiczenia).
5. Bezpieczeństwo wewnętrzne w UE (wykłady i ćwiczenia – kierownik przedmiotu).
6. Problemy bezpieczeństwa międzynarodowego (wykłady i ćwiczenia – kierownik przedmiotu).
7. Teoria bezpieczeństwa (wykłady i ćwiczenia – kierownik przedmiotu).
8. Teoria i polityka bezpieczeństwa (wykłady i ćwiczenia – kierownik przedmiotu).

Warto podkreślić, że prowadzę również zajęcia w ramach programu **Erasmus** skierowanego do zagranicznych podchorążych. Na potrzeby tej inicjatywy stworzyłam autorski przedmiot *The EU's security and defence policy* w wymiarze 10 godzin (prowadzony w języku angielskim).

Cennym doświadczeniem dydaktycznym było również prowadzenie zajęć w ramach międzyuczelnianego kierunku studiów technologie kosmiczne i satelitarne. Kierunek ten został uruchomiony w ramach współpracy trzech trójmiejskich uczelni: Politechniki Gdańskiej, Akademii Morskiej w Gdyni (obecnie Uniwersytetu Morskiego) oraz Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni. W ramach tego kierunku prowadziłam dwa przedmioty, tj. strategię bezpieczeństwa oraz metodologię badań nad bezpieczeństwem.

O moich umiejętnościach dydaktycznych świadczą wysokie oceny uzyskiwane od studentów w ramach ankiet oceniających nauczycieli akademickich (skala 1-5, ocena uzyskana w roku akademickim 2022/2023 w semestrze zimowym to **4.83**, natomiast w semestrze letnim to **4.79**). W 2022 r. za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania zostałam wyróżniona **medalem Komisji Edukacji Narodowej**.

W mojej pracy na uczelni zawsze starałam się dostrzegać potrzeby studentów i podejmować działania zmierzające do ich aktywizacji. Stąd też mój udział w projektach ogłaszanych w ramach konkursów Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, których celem jest przede wszystkim wspieranie rozwoju studentów oraz zwiększanie ich kompetencji w aspekcie bieżących potrzeb na rynku pracy.

Dotychczas brałam udział w następujących projektach podnoszących kompetencje studentów:

- udział w Radzie Programowej oraz w zespole przygotowującym projekt w ramach konkursu Kształcenie na potrzeby branż kluczowych – nr naboru: FERS.01.05-IP.08-001/23 Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 (FERS) Priorytet I Umiejętności, Działanie 01.05 Umiejętności w szkolnictwie wyższym, 2023 r.
- udział w Radzie Programowej opracowującej program kształcenia dla kierunku bezpieczeństwo narodowe (specjalność dyplomacja) w ramach projektu Zintegrowany program wsparcia Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni - II edycja finansowanego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza, Edukacja, Rozwój 2014-2020 ogłoszonego w ramach Osi Priorytetowej III, Szkolnictwo Wyższe dla Gospodarki i Rozwoju, Działania 3.5 Kompleksowe Programy Szkół Wyższych, 2019 r.
- przygotowanie i przeprowadzenie zajęć w ramach projektu „Dostosowania kierunku studiów II stopnia Technologie kosmiczne i satelitarne do potrzeb rynku pracy” (PO-WR.03.01.00-00-N024/16-00), finansowanego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza, Edukacja, Rozwój 2014-2020 ogłoszonego w ramach Osi Priorytetowej III, Szkolnictwo Wyższe dla Gospodarki i Rozwoju, Działania 3.1 Kompetencje w Szkolnictwie Wyższym, 2017 r.
- udział w zespole przygotowującym projekt w ramach konkursu nr 1/PRK/POWER/3.1/2015 w Programie Rozwoju Kompetencji pt. Certyfikuj kompetencje z Akademią Marynarki Wojennej, 2015 r.
- udział w zespole przygotowującym projekt „Program Rozwoju Kompetencji”, środki z programu operacyjnego Kapitał Ludzki w ramach działania, 4.1. Wzmocnienie i rozwój potencjału dydaktycznego uczelni oraz zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy, poddziałania 4.1.1 Wzmocnienie potencjału dydaktycznego uczelni, 2014 r.

W latach 2017 i 2019 r. pełniłam rolę zastępcy przewodniczącego **Komitetu Okręgowego w Gdyni Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Bezpieczeństwie i Obronności**. Jestem

również założycielką Koła Naukowego Bezpieczeństwa Morskiego funkcjonującego na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich AMW. W 2017 r. przeprowadziłam wykład dla uczniów Zespołu Kształcenia Podstawowego i Gimnazjalnego nr 6 w Gdańsku, pt. *Morskie opowieści*. Ponadto, jestem współorganizatorem wirtualnych charytatywnych regat *Mile Dobra na 100-lecie AMW* (odbyły się w dniach 28.03-11.04.2022 r.), w ramach, których we współpracy z Fundacją Ocean Marzeń, zbierane były środki na stypendia żeglarskie w Młodzieżowym Programie Edukacji Żeglarskiej.

Uczestniczyłam również w roli mentora i recenzenta w projekcie *Per aspera ad astra – pierwsze kroki w świat nauki*, który był prowadzony przez Fundację PSC, a współfinansowany przez MNiSW (2020 r.). Udział w projekcie zakończył się publikacją artykułu autorstwa studenta D. Stefaniaka pdt. *Demografia a bezpieczeństwo narodowe Polski w XXI wieku*, Alcumena. Pisma Interdyscyplinarne, 2020 — Nr 2(2) /2020. Wymiernym efektem mojego udziału w projekcie było również zaproszenie mnie do redakcji czasopisma Alcumena (wpisane do prowadzonego przez Ministerstwo Edukacji i Nauki *Wykazu czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych*. Unikatowy Identyfikator Czasopisma to: 201718, 100 pkt. parametrycznych).

Innym niezwykle istotnym elementem mojej pracy są szkolenia obronne oraz wykłady na które jestem zapraszana przez różnego rodzaju instytucje oraz inne podmioty wykonujące zadania w ramach systemu bezpieczeństwa państwa. Od czasu obrony dysertacji doktorskiej zrealizowałam między innymi następujące przedsięwzięcia popularyzujące zagadnienia związane z szeroko rozumianym bezpieczeństwem:

- *Strategia bezpieczeństwa narodowego RP, Strategiczny przegląd bezpieczeństwa i Strategiczny przegląd obronny; Kształtowanie polityki bezpieczeństwa RP w ramach integracji z międzynarodowymi strukturami bezpieczeństwa poprzez realizację misji pokojowych i stabilizacyjnych*, prowadzenie szkolenia obronnego w Urzędzie Kontroli Skarbowej w Gdańsku, 27.06.2014 r.;
- *Zadania obronne pozamilitarnych ogniw w systemie obronnym państwa*, prowadzenie szkolenia obronnego w Urzędzie Kontroli Skarbowej w Gdańsku, 26.09.2014 r.
- *Polityka resortu obrony narodowej w zakresie bezpieczeństwa cyberprzestrzeni*, wykład na odprawie miesięcznej COM-DKM, Gdynia, 28.08.2014 r.
- *Obowiązki obywatela RP w aspekcie powszechnego obowiązku obrony*, prowadzenie zajęć w ramach szkolenia obronnego w Izbie Skarbowej w Gdyni, 19.06.2015 r.



- *Zagrożenia hybrydowe w aspekcie bezpieczeństwa narodowego* wykład inauguracyjny na szkoleniu kadry COM – DKM, 11.01.2016 r.
- *Europejskie Grupy Bojowe*, wykład dla Koła Naukowego Obronności Państwa w AMW, 09.03.2016 r.
- *Strategia Bezpieczeństwa Narodowego jako najważniejszy dokument w obszarze bezpieczeństwa i obronności*, prowadzenie zajęć w ramach szkolenia obronnego Szybkiej Kolei Miejskiej w Trójmieście, Ostrzyce, 22.06.2017 r.
- *Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony UE*, prowadzenie zajęć w ramach szkolenia obronnego Szybkiej Kolei Miejskiej w Trójmieście, Stężycza, 14.06.2019 r.
- *Międzynarodowe i wewnętrzne uregulowania bezpieczeństwa RP, korzyści i zagrożenia geostrategicznego usytuowania RP*, prowadzenie zajęć w ramach szkolenia obronnego dla kadry kierowniczej sądów rejonowych, pracowników wykonujących zadania obronne w sądach i zakładzie poprawczym, Mechelinki, 21.09.2019 r.
- *Współczesne problemy światowego bezpieczeństwa ze szczególnym uwzględnieniem bezpieczeństwa Polski*, szkolenie obronne Krajowej Administracji Skarbowej, Gdańsk, 26.11.2021 r.
- wykład podczas seminarium organizowanego przez Ośrodek Kultury Francuskiej i Studiów Frankofońskich UW, Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych UW oraz Polskie Towarzystwo Studiów Międzynarodowych we współpracy z Groupe d'études géopolitiques w ramach cyklu Wtorki Geopolityczne, temat: *France and Great Britain towards the evolution of the EU European Security* (język angielski), 08.11.2022.

Potwierdzeniem moich kompetencji w obszarze bezpieczeństwa było również zaproszenie mnie w roli eksperta do udziału w programie telewizyjnym „Wielki Test o Wojsku. 20 lat w NATO”, a także udzielenie komentarza eksperckiego w sprawie szczytu NATO w 2016 r. na potrzeby Polskiej Agencji Prasowej.

W toku swojej działalności dydaktycznej i organizacyjnej brałam udział w wielu przedsięwzięciach istotnych z punktu widzenia działalności dydaktycznej Wydziału Dowodzenia i Operacji Morskich, do najważniejszych zaliczam:

- koordynacja kierunku bezpieczeństwo narodowe, w tym przede wszystkim pozyskiwanie nowych dydaktyków na kierunek, zarządzanie kadrami dydaktyczną kierunku



w zakresie organizacji i prowadzenia zajęć dydaktycznych, konsultowanie programów kształcenia i siatek programowych.

- prowadzenie hospitacji zajęć kadry dydaktycznej prowadzącej zajęcia w ramach Zakładu Bezpieczeństwa Międzynarodowego.
- członkostwo w zespołach przygotowujących modyfikację programów studiów na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne (I i II stopień) oraz bezpieczeństwo narodowe (I i II stopień).
- udział w komisji dokonującej oceny okresowej nauczycieli akademickich na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich AMW, 2021 r.
- członkostwo w zespołach przygotowujących raport samooceny oraz inne dokumenty na potrzeby wizytacji Polskiej Komisji Akredytacyjnej na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne (2022 r.) oraz bezpieczeństwo narodowe (2020 r.). Warto zaznaczyć, że obie wizytacje PKA zakończyły się wysokimi ocenami uzyskanymi w toku kontroli, a w przypadku bezpieczeństwa wewnętrznego Polska Komisja Akredytacyjna przyznała wyróżnienie w postaci certyfikatu „Otwarty na świat – doskonałość we współpracy międzynarodowej”.
- zainicjowanie działalności, a następnie koordynacja realizowanych przedsięwzięć w ramach zespołu „Take Initiative”, którego głównym celem było przygotowanie materiałów promocyjnych dotyczących WDiOM, a także realizacja i koordynacja wykładów w szkołach średnich.

Potwierdzeniem mojego zaangażowania w działalność na rzecz WDiOM, jak również całej AMW było wyróżnienie mnie przez Rektora-Komendanta AMW **zespołową nagrodą rektora II stopnia** za zrealizowanie znaczących przedsięwzięć organizacyjnych w naukach społecznych (w 2022 r.). Ponadto, w toku mojej pracy dwukrotnie, otrzymałam **listy gratulacyjne** za wyjątkową sumienność oraz ponadprzeciętne zaangażowanie w bieżącą działalność WDiOM (w 2016 r. oraz w 2019 r.).

6. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

Permanenty rozwój, zarówno naukowy, jak i dydaktyczny jest istotną częścią mojej kariery zawodowej. Egzemplifikacją takiego podejścia jest między innymi ukończenie przeze mnie szeregu szkoleń, kursów i praktyk specjalistycznych, po ukończeniu których uzyskiwałam certyfikaty, świadectwa i dyplomy ukończenia.

Ważnym etapem w toku mojej działalności naukowej i dydaktycznej było ukończenie **XXII edycji Studium Polityki Zagranicznej**, (2017 r.). Studium prowadzone jest przez Polski Instytut Spraw Międzynarodowych przede wszystkim z myślą o rozwoju zawodowym pracowników administracji publicznej oraz innych osób zajmujących się problematyką międzynarodową. Wykładowcami są wysocy urzędnicy państwowi, dyplomaci, eksperci oraz dziennikarze. Realizacja studium umożliwiła mi zdobycie wiedzy w nowych, interesujących obszarach merytorycznych, poszerzenie mojego warsztatu dydaktycznego, a także nawiązanie cennych kontaktów.

Pozostałe kursy i szkolenia, które realizowałam na przestrzeni ostatnich lat, to przede wszystkim:

- szkolenie organizowane przez PISM: *Budowanie wizerunku – wystąpienia publiczne i prezentacje*, 23.11.2015, Warszawa.
- *English language course, certificate of achievement - advanced*, Kaplan International Oxford, 15-30.04.2015 r.
- kurs *PRINCE 2 Foundation Certificate in Project Management* (zakończony zdobyciem certyfikatu w zakresie metodyki zarządzania projektami), 05.06.2019 r.
- kurs języka angielskiego wg *STANAG 6001*, wrzesień 2018 - luty 2019, AMW, zakończony uzyskaniem SPJ 2222.

Warto nadmienić, że moje zainteresowania naukowe są również naturalną konsekwencją mojej pracy również poza uczelnią. W 2010 r. rozpoczęłam pracę na stanowisku starszego inspektora w **Dowództwie Marynarki Wojennej w Oddziale Planowania Transportu i HNS**, następnie w 2014 r. zostałam zatrudniona jako specjalista w **Centrum Operacji Morskich – Dowództwie Komponentu Morskiego**. Zdobyta wiedza, doświadczenia oraz kontakty okazały się bezcenne w mojej pracy naukowej i umożliwiły połączenie teorii z praktyką.

.....
Teresa Olsiewicz
.....
(podpis wnioskodawcy)